Biographica

Cleandroff

1834

Tacksägelse.

Så vandre wi all verldens väg, Den ena med den andra
Kom, ho du är! – och öfverväg Hvarthän du snart skall vandra.
Du bygger hus, du önskar ro, Se här det hus, der du skall bo,
Den bädd der du skall hvila.

##

I detta vanskligheten's land Du fåfängt lyckan söker:
Du knyter dina wänskaps band; Och dina skaller öker;
Men Herren, Herrn har befallt, Att du skall dö, och lemna allt,
Som fröjdat dig på jorden.

Denna allwarliga påminelse om vårt lifs ovaracktighet och vanskligheten af all jordisk sällhet, hvilken läses i N: P: under № 490. 1-2. begrundades ofta af en ung man, som midt under sin jordiska verksamhet såg stofthyddan småningom luta mot grafven, för att der, förr eller sednare, finna den sista hvilan. Wi sågo,nu endast de ord, som han sjelf trodde, som han sjelf så ofta öfverwägade; då nu äfven från detta heliga Rum tillkännagifves, att Herren öfver lif och död, efter sitt Allwisa råd, den 16de ysslidne Februari, behagt hädankalla Häradshöfdingen Paul Fredric Clementeoff i en Ålder af 34 År, och 7 Månader

Pauls Moster
Carls pappa

Så har den outgrundeliga Faders-kärleken, hvilkens
Es: 55: 8. tankar icke äro våra tankar, och hvilkens vägar icke äro våra vägar,
återtagit sitt dyrbara lån – honom, om hvilken Ålderstigna Föräldrar
1 mos. B. 5: 29. hoppades: denne här warder oss tröstandes i våra mödor och arbete på
jorden – hemkallat honom, som så samvetsgrant verkade för egit och
andras väl, och vid hvars lefnad och välgång fästades så mången
skön förhoppning! – Från hvarje hjerta, som med den hädangångne
stod i närmare beröring, uppstiger nu en gemensam suckan: "han är borta,
som var de fattigas fader och de lidandes tröstare"! – – Men nu
"tystne de klagande ljuden och stille sig tårarnas flöden"! Han
Wish. B: 4. 10. behagade Gud väl, och var honom kär och vardt borttagen från lifvet
ibland syndare – Han var en af dessa Herrans välsignade, som
blott för en kort tid synas på jorden, emedan de icke äro af
denna verlden. Gud har efter några få pröfvo-år återkallat
honom, och i tron på sin Frälsare har han gått in i Hans
Eviga glädje. Då vi dödlige säga med tårar: "han war wärd att
lefva"! – Svara Änglarne med fröjderop: "han var värd att dö"! – –
Dock den aflednes blygsamma, anspråkslösa wäsende misshellegar
hvarje blomster på dess graf Hans minne är redan med oförgängliga
drag tecknat i alla läcksamma bröst: oss ägnar bäst att på
rättfärdighetens

rättfärdighetens wäg efterfölja hans fotspår till lifvens land!

2 Corinth: 1: 4. Men Gud, som oss hugsvalar i all vår bedröfvelse,
Han hugsvale nu de hjertan, som alldradjupast erfarade den bittra
förlusten af hvad de ömmast älskat på jorden! Herren tröste
dem, under deras återstående sorgedagar, med det saliga hoppet,
att återse den Älskade i den werld, der Gud skall aftorka
Upp. Bok: 7. 17. alla tårar af deras ögon!

Ja! må vi här till Guds behag,
Så redeligen wandra,
Att i vår Faders hus en dag
Wi återse hvarandra.
Den frommas pröfning är ej lång:
Hans död är blott en öfvergång
Till rätta lifvets njutning. N. Ps: 490: v. 5.

Amen!